

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลขุนแก้ว

เรื่อง

ตลาด พ.ศ. ๒๕๕๗

เทศบาลตำบลขุนแก้ว ตำบลขุนแก้ว
อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม
โทร. ๐-๓๔๙๙-๐๖๑๙

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลขุนแก้ว
เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๕๗

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลขุนแก้ว ว่าด้วยการควบคุมการจัดตั้งตลาด

เหตุผล

ด้วยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๕ ได้กำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อให้ผู้จัดตั้งตลาด ผู้ขายของ และผู้ช่วยขายของในตลาด ประกอบกับมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๑๓ พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติให้ตราเป็นเทศบัญญัติเทศบาลตำบลขุนแก้ว จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลขุนแก้วฉบับนี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลขุนแก้ว

เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบล ว่าด้วยการควบคุมการจัดตั้งตลาดในเทศบาลตำบลขุนแก้ว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม ถึงฉบับที่ ๑๓ พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบด้วย มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎกระทรวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๖ ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลขุนแก้ว และผู้ว่าราชการจังหวัดนครปฐม จึงตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลขุนแก้ว เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒. เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลขุนแก้ว แล้วแต่วัน

ข้อ ๓. นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ให้ยกเลิกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลขุนแก้ว เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อ ๔. ในเทศบัญญัติ

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นชุมนุม เพื่อจำหน่ายสินค้า ประเภท สัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสดประกอบ หรือปรุงแล้ว หรือของเสี้ยว ทั้งนี้ ไม่ว่าจะ การจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับผู้ค้าใช้เป็นชุมนุม เพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำ หรือเป็นครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

“สินค้า” หมายความว่า เครื่องอุปโภค บริโภคหรือสิ่งของต่างๆที่วางจำหน่ายในตลาด

“อาหารสด” หมายความว่า อาหารประเภทสัตว์ เช่น โค กระบือ สุกร เป็ด ไก่ สัตว์น้ำ หรืออื่นๆที่ ขำแหละแล้วหรือมีชีวิต รวมทั้งประเภท ผัก ผลไม้ หรืออื่นๆเป็นอาหารดิบ

“อาหารแปรรูป” หมายความว่า อาหารสดที่แปรรูป ทำให้แห้งหรือหมักดองหรือในรูปอื่นๆ รวมทั้ง สารปรุงแต่งอาหาร เช่น พริกแห้ง กุ้งแห้ง อาหารกระป๋อง อาหารแช่แข็ง กะปิ น้ำปลา ซอส เป็นต้น

“อาหารปรุงสำเร็จรูป” หมายความว่า อาหารที่ผ่านการทำ ประกอบ ปรุง จนสำเร็จพร้อมที่จะ รับประทานได้ เช่น ต้ม นึ่ง ทอด ยำ ฯลฯ รวมทั้งของหวานและเครื่องดื่มชนิดต่างๆ

“การล้างตลาดตามหลักวิชาการสุขาภิบาล” หมายความว่า การทำความสะอาดตัวอาคาร แผงขาย ของในตลาด พื้น ผนัง เพดาน (ถ้ามี) รางระบายน้ำ ห้องน้ำ ห้องส้วมและบริเวณต่างๆ รอบอาคารตลาดให้สะอาด ปราศจากสิ่งปฏิกูล มูลฝอย หยากไย ฝุ่นละออง คราบสกปรกและอื่นๆรวมทั้งให้มีการฆ่าเชื้อโรค และกำจัดสัตว์พาหะ นำโรค ทั้งนี้สารเคมีที่ใช้ต้องไม่มีผลกระทบต่อระบบบำบัดน้ำเสียของตลาด

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งสร้างขึ้น อย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลขุนแก้ว

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานส่วนตำบลที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้ง จากรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕. ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาด ภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดตามวรรคหนึ่งแล้ว จะกระทำได้อีกเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ความในข้อนี้มีให้ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์การของรัฐ ที่ได้ จัดตั้งตลาดขึ้นตามอำนาจหน้าที่ แต่ในการดำเนินกิจการตลาดจะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้รับใบอนุญาตตามความในข้ออื่น แห่งเทศบัญญัติตำบลขุนแก้วนี้ด้วย และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือให้ผู้จัดตั้งตลาดตามวรรคนี้ปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายก็ได้

ข้อ ๖. ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งตลาด ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ ตล.๑ พร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้างและ รายการปลูกสร้างในสถานที่จัดตั้งตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การยื่นคำขอเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่ หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดภายหลังจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดแล้ว ให้ยื่นคำขออนุญาตตามแบบ ตล.๔ พร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้างและ รายการปลูกสร้างที่จะขอเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่ หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๗. หากสถานที่จัดตั้งตลาดเป็นอาคาร ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้จัดตั้งตลาดต้องดำเนินการให้ถูกต้องตาม กฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ข้อ ๘. เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตได้จัดตั้งสถานที่ที่ตั้งตลาดและมีเครื่องอุปกรณ์ สำหรับตลาดถูกต้องด้วยสุลักษณะ ตามเงื่อนไขที่บังคับไว้ในเทศบัญญัติตำบลนี้ตามประเภทของตลาดแล้ว ก็ให้ออก ใบอนุญาตตามแบบ ตล.๒

ข้อ ๙. เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่า ผู้ขออนุญาตเปลี่ยนแปลง ขยายหรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้ เป็นตลาดได้จัดสถานที่ที่ตั้งตลาด และมีเครื่องอุปกรณ์ สำหรับตลาดถูกต้องด้วยสุลักษณะตามเงื่อนไขที่บังคับไว้ใน เทศบัญญัติเทศบาลตำบลนี้ตามประเภทของตลาดแล้ว ก็ให้ออกหนังสืออนุญาตได้

ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ตามอัตราท้ายเทศบัญญัติตำบลนี้

ข้อ ๑๐. ในเทศบัญญัติตำบลนี้ ให้จัดตลาดเป็น ๓ ประเภท ดังนี้

(๑) ตลาดประเภทที่ ๑ ได้แก่ ตลาดที่มีโครงสร้างอาคาร และดำเนินการเป็นการประจำหรือ อย่างน้อยสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ และข้อ ๑๖

(๒) ตลาดประเภทที่ ๒ ได้แก่ ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคารและดำเนินการเป็นการประจำ หรืออย่างน้อยสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ ข้อ ๑๙ และข้อ ๒๐

(๓) ตลาดประเภทที่ ๓ ได้แก่ ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคารและดำเนินการชั่วคราว หรือครั้ง คราว หรือตามวันที่กำหนด และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ และข้อ ๒๔

ข้อ ๑๑. ที่ตั้งของตลาด ต้องอยู่ห่างไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อยเมตร จากแหล่งที่น้ำรังเกียจและหรือแหล่งที่ก่อให้เกิด มลพิษ ของเสีย โรงเลี้ยงสัตว์ แหล่งโสโครก ที่กำจัดมูลฝอย อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย เว้นแต่จะมี วิธีการป้องกันซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

ตลาดประเภทที่ ๑

ข้อ ๑๒. ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสม โดยมีส่วนประกอบของสถานที่และสิ่งปลูกสร้าง คือ อาคารสิ่งปลูก สร้างสำหรับผู้ขายของ ที่ขนถ่ายสินค้า ล้าง และที่ถ่ายปัสสาวะ ที่รวบรวมมูลฝอยและที่จอดรถ

ข้อ ๑๓. อาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของ ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ตัวอาคาร ต้องทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคง แข็งแรง

(๒) มีถนนรอบอาคารตลาด กว้างไม่น้อยกว่าสี่เมตร และมีทางเข้าออกบริเวณตลาดอย่างน้อยหนึ่งทาง ที่กว้างไม่น้อยกว่าสี่เมตร สำหรับตลาดที่มีอยู่ก่อนที่เทศบัญญัติตำบลนี้มีผลใช้บังคับให้ปรับปรุงตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น กำหนด

(๓) หลังคาต้องสร้างด้วยวัสดุทนไฟ และแข็งแรงทนทาน ความสูงของหลังคาต้องมีความเหมาะสมกับ กับการระบายอากาศของตลาดนั้นๆ

(๔) พื้น ต้องทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง เรียบร้อย ทำความสะอาดง่าย และต้องไม่มีน้ำขังอยู่ได้

(๕) ฝาผนัง ต้องทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง เรียบ ทำความสะอาดง่าย

(๖) ประตู ต้องสามารถป้องกันสัตว์ต่างๆ เข้าไปพลุกพล่านในตลาด และต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า สองเมตร

(๗) ทางเดินภายในอาคารสำหรับผู้ซื้อ ต้องกว้างไม่น้อยกว่า สองเมตร

(๘) ต้องมีการระบายอากาศภายในตลาดเพียงพอ ไม่ให้เกิดกลิ่นเหม็นอับ

(๙) ในอาคารตลาด โดยทั่วไปต้องมีความเข้มของแสงสว่าง ไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อย ลักซ์ และที่แผงขายสินค้า หรือเชิงจำหน่ายเนื้อสัตว์ต้องมีความเข้มของแสงสว่าง ไม่น้อยกว่าสองร้อย ลักซ์ ทั้งนี้ต้องใช้แสงหรือวัตถุอื่นที่ทำให้สีของสินค้าเปลี่ยนไปจากธรรมชาติ

(๑๐) แผงขายสินค้า ต้องเป็นแบบปิดทึบ ทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ ทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียง มีพื้นที่แผงไม่น้อยกว่า สองตารางเมตร สูงจากพื้นไม่น้อยกว่าหกสิบเซนติเมตร และต้องมีทางเข้าแผงของผู้ขายของกว้างไม่น้อยกว่า เจ็ดสิบเซนติเมตร มีที่นั่งสำหรับผู้ขายของไว้โดยเฉพาะอย่างเหมาะสมแยกต่างหากจากแผงและสะดวกต่อการเข้าออก

(๑๑) น้ำใช้ในตลาดต้องเป็นน้ำประปา และจัดให้มีเพียงพอสำหรับล้างสินค้าหรือล้างมือ โดยระบบท่อสำหรับแผงขายอาหารสด ต้องมีไม่น้อยกว่า หนึ่งก๊อก น้ำต่อสองแผงและการวางท่อให้มีลักษณะที่ปลอดภัย ไม่เกิดการปนเปื้อนจากน้ำโสโครกไม่ติดหรือทับกับท่ออุจจาระ และต้องจัดให้มีที่เก็บสำรองน้ำให้มีปริมาณเพียงพอ และสะดวกต่อการใช้

(๑๒) ทางระบายน้ำ ต้องทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ ภายในตลาดต้องเป็นทางระบายน้ำแบบเปิด ส่วนทางระบายน้ำรอบตลาดต้องเป็นรูปแบบตัวยู มีตะแกรงปิด-เปิด ทำความสะอาดง่ายและมีความลาดเอียง ระบายน้ำได้สะดวก

(๑๓) ให้มีบ่อดักมูลฝอย บ่อดักไขมัน และบ่อบำบัดน้ำเสีย โดยน้ำทิ้งต้องได้มาตรฐานน้ำทิ้ง ตามประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๑๔. ที่ขนถ่ายสินค้า ต้องจัดให้มีบริเวณหนึ่งบริเวณใดโดยเฉพาะ และมีพื้นที่เพียงพอสำหรับการขนถ่ายสินค้าในแต่ละวัน และสะดวกต่อการขนถ่ายสินค้าและการรักษาความสะอาด

ข้อ ๑๕. ส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะ ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องมีระบบการขับเคลื่อนอุจจาระ ปัสสาวะลงสู่ที่เก็บกัก ซึ่งจะต้องป้องกันสัตว์แมลงพาหะนำโรคได้และไม่ปนเปื้อนแหล่งน้ำธรรมชาติและน้ำใต้ดินทุกชั้นตอน

(๒) สร้างด้วยวัสดุถาวร ทำความสะอาดง่าย ห้องส้วม มีเนื้อที่ภายในไม่น้อยกว่าหนึ่งตารางเมตรต่อหนึ่งที่ และมีความกว้างไม่น้อยกว่าหนึ่งเมตร

(๓) ระยะตั้งระหว่างพื้นถึงส่วนต่ำสุดของคาน หรือเพดาน หรือสิ่งอื่นที่ติดกับคานหรือเพดาน ต้องไม่น้อยกว่า สอง เมตร และต้องมีช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละสิบ ของพื้นที่ห้องหรือมีพัดลมระบายอากาศ

(๔) มีแสงสว่างไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อย ลักซ์

(๕) พื้นที่ความลาดเอียงไม่น้อยกว่า ๑:๑๐๐ และมีจุดระบายน้ำทิ้งอยู่ในตำแหน่งต่ำสุดของพื้นที่ห้อง

(๖) ต้องจัดให้มีกระดาดชำระ หรือน้ำสำหรับชำระให้เพียงพอทุกห้อง รวมทั้งจัดให้มีการจัดทำความสะอาดทุกวัน

(๗) กรณีเป็นโถส้วมชนิดคอก่าน ต้องสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ยี่สิบ เซนติเมตร

(๘) มีท่อระบายอุจจาระลงสู่ถังเก็บกัก ซึ่งต้องมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า สิบ เซนติเมตร มีความลาดเอียงไม่น้อยกว่า ๑:๑๐

(๙) มีท่อระบายอากาศขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า สองเซนติเมตรครึ่ง สูงเหนือหลังคาส้วมหรือสูงจากกลิ่นเหม็นของก๊าซไม่รบกวนผู้อื่น

(๑๐) ตั้งอยู่ในที่เหมาะสม นอกตัวอาคารตลาด มีผนังกันเพื่อให้ประตูเปิดสู่ตลาดโดยตรง และประตูเป็นชนิดเปิดออก

ข้อ ๑๖. จำนวนส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะ ต้องจัดให้มีดังนี้

(๑) ส้วมต้องมีไม่น้อยกว่าหกที่ ต่อจำนวนแผงไม่เกินสี่สิบแผง โดยแยกเป็นส้วมชาย สองที่ ส้วมหญิง สี่ที่ และให้เพิ่มทั้งส้วมชายและส้วมหญิงอีก หนึ่งที่และสองที่ ตามลำดับต่อจำนวนแผงที่เพิ่มขึ้นทุกวัน ยี่สิบห้าแผง

(๒) ที่ถ่ายปัสสาวะชาย ต้องจัดให้มีไม่น้อยกว่าจำนวนส้วมชายและอยู่ในบริเวณเดียวกัน

(๓) อ่างล้างมือ ต้องจัดให้มีไม่น้อยกว่า หนึ่งที่ต่อส้วม สองที่ และที่ถ่ายปัสสาวะ สองที่

ข้อ ๑๗. ที่รวบรวมมูลฝอย ต้องมีลักษณะเป็นสิ่งปลูกสร้างถาวร หรือเป็นที่พักมูลฝอยที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าเหมาะสมกับตลาดนั้นๆ ก็ได้ มีขนาดเพียงพอที่จะรองรับปริมาณมูลฝอยในแต่ละวันมีการปกปิด สามารถป้องกันสัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ยได้ ตั้งอยู่นอกตัวอาคารตลาดและอยู่ในพื้นที่ที่รถเข้าออกได้สะดวก

ข้อ ๑๘. ที่จอดรถ ต้องจัดให้มีที่จอดรถตามความเหมาะสมที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ตลาดประเภทที่ ๒

ข้อ ๑๙. ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสม โดยจัดให้มีบริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของ ส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะ และที่รวบรวมมูลฝอย

ข้อ ๒๐. บริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของ ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) พื้นต้องทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง เรียบ ทำความสะอาดง่าย และต้องไม่มีน้ำขังอยู่ได้

(๒) จัดให้มีรั้วที่สามารถป้องกันสัตว์ต่างๆเข้าไปพลุกพล่านในตลาดได้

(๓) แผงขายสินค้า ต้องทำด้วยวัสดุถาวร ทำความสะอาดง่าย สูงจากพื้นไม่น้อยกว่าหกสิบ เซนติเมตร ด้านล่างของแผงไม่ใช่เป็นที่เก็บหรือสะสมสินค้าและของอื่นๆและต้องมีทางเข้าแผงสำหรับผู้ขายของไม่น้อยกว่า เจ็ดสิบ เซนติเมตร

(๔) การจัดแผง ต้องมีทางเดินสำหรับผู้ซื้อกว้างไม่น้อยกว่า สองเมตร

(๕) น้ำใช้ในตลาด ต้องเป็นน้ำประปา หรือน้ำที่สะอาด และจัดให้มีเพียงพอ

(๖) ต้องมีทางระบายน้ำรอบตลาดแบบเปิด ทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ มีความลาดเอียงระบายน้ำสะดวก และมีบ่อดักมูลฝอย บ่อดักไขมัน ก่อนระบายน้ำออกจากตลาด

ข้อ ๒๑. ส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะ ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะเช่นเดียวกับข้อ ๑๓ (๑)-(๙) และข้อ ๑๔ (๑)-(๓) และตั้งอยู่ในที่เหมาะสมนอกบริเวณแผงขายสินค้า

ข้อ ๒๒. ที่รวบรวมมูลฝอย มีลักษณะเป็นที่พักมูลฝอยที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าเหมาะสมกับตลาดนั้นๆ มีขนาดเพียงพอที่จะรองรับมูลฝอยในแต่ละวัน มีการปกปิดสามารถป้องกันสัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ยได้ ตั้งอยู่นอกบริเวณแผงขายของและอยู่ในพื้นที่ที่รถเข้าออกได้สะดวก

ตลาดประเภทที่ ๓

ข้อ ๒๓. ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสม โดยจัดให้มีบริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของ ส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะ และที่รวบรวมมูลฝอย

ข้อ ๒๔. บริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของ ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) แผงขายสินค้าสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า หกสิบ เซนติเมตร

(๒) ทางเดินระหว่างแผงสำหรับผู้ซื้อ ต้องกว้างไม่น้อยกว่า สอง เมตร

(๓) น้ำใช้ในตลาด ต้องเป็นน้ำประปา หรือน้ำที่สะอาดจัดให้มีปริมาณเพียงพอ

(๔) จัดให้มีตะแกรงดักมูลฝอยบริเวณท่อระบายน้ำ ก่อนปล่อยน้ำทิ้งลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ

ข้อ ๒๕. ต้องจัดให้มีส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะเช่นเดียวกับข้อ ๑๙ เว้นแต่จะจัดให้มีส้วมเคลื่อนที่ตามจำนวนในข้อ ๑๔ หรือส้วมสาธารณะหรือส้วมของหน่วยราชการที่ได้รับอนุญาตให้ใช้อยู่ ใกล้เคียงห่างไม่เกิน หนึ่งร้อยเมตร ตามจำนวนในข้อ ๑๔

ข้อ ๒๖. ที่รวบรวมมูลฝอย มีลักษณะเป็นที่พักมูลฝอยที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าเหมาะสมกับตลาดนั้นๆ มีขนาดเพียงพอที่จะรองรับมูลฝอยในแต่ละวัน มีการกบปิดสามารถป้องกันสัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ยได้ ตั้งอยู่นอกบริเวณแผงขายของและอยู่ในพื้นที่ที่รถเข้าออกได้สะดวก

การดำเนินการกิจการตลาด

ข้อ ๒๗. การจัดวางสินค้าในตลาด ต้องจัดวางผังการจำหน่ายให้เป็นหมวดหมู่ไม่ปะปนกัน แยกเป็นอาหารสด ชนิดต่างๆ อาหารแปรรูป อาหารปรุงสำเร็จ และประเภทสินค้าที่ไม่ใช่อาหารเพื่อสะดวกในการดูแลความสะอาด และป้องกันการปนเปื้อนในอาหาร

ในกรณีที่ เป็นอาหารสด ซึ่งอาจมีน้ำหรือของเหลวไหลหยดเลอะเทอะจะต้องมีการกั้นไม่ให้ไหลจากแผงลงสู่พื้นตลาด และจัดให้มีท่อหรือทางสำหรับการระบายของน้ำหรือของเหลวนั้นลงสู่ท่อระบายน้ำ โดยไม่ให้เปื้อนพื้นตลาด

ข้อ ๒๘. ห้ามวางสิ่งของกีดขวางทางเดินในตลาด ตามทางเข้าสู่ตลาด ทางเดินและถนนรอบตลาด

ข้อ ๒๙. ให้เปิดตลาด ตั้งแต่ ๐๓.๐๐ น. และปิดตลาดเมื่อถึงเวลา ๒๒.๐๐ น. เว้นแต่จะได้อำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๓๐. ตลาดประเภทที่ ๑ ต้องจัดให้มีเครื่องดับเพลิงไว้ ตามกฎหมายว่าด้วยควบคุมอาคารและติดตั้งในบริเวณที่เห็นได้ง่าย

ข้อ ๓๑. ส้วม ก๊อกน้ำใช้ และสาธารณูปโภคอื่นๆ ที่จัดไว้ต้องเปิดให้มีการใช้ตลอดเวลาขณะประกอบกิจการ

การบำรุงรักษาตลาด

ข้อ ๓๒. ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในตลาด ให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องบำรุงรักษาโครงสร้างต่างๆ ภายในตลาด ได้แก่ ตัวอาคาร อุปกรณ์ต่างๆ เช่น สายไฟ หลอดไฟ พัดลม ท่อน้ำประปา ฯลฯ ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ตลอดเวลา

(๒) ต้องจัดให้มีที่รองรับมูลฝอยที่ไม่รั่วซึม และมีฝาปิดประจำทุกแผง ให้มีการเก็บกวาดมูลฝอยบริเวณตลาดเป็นประจำ และดูแลที่รวบรวมมูลฝอยรวมให้ถูกสุขลักษณะเสมอ

(๓) ต้องจัดให้มีการทำความสะอาดตลาดเป็นประจำทุกวัน และล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาลอย่างน้อยเดือนละ หนึ่ง ครั้ง

(๔) ต้องจัดให้มีการดูแลความสะอาดของห้องน้ำ ห้องส้วมอย่างเพียงพอ และดูแลบ่อดักมูลฝอย บ่อดักไขมัน ให้ใช้การได้ดีตลอดเวลา

ข้อ ๓๓. ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ ๒ ต้องจัดให้มีการเก็บกวาดมูลฝอย ดูแลความสะอาดห้องน้ำ ห้องส้วม บ่อดักมูลฝอย และบ่อดักไขมัน ให้ใช้การได้ดี ดูแลที่รวบรวมมูลฝอยได้ถูกสุขลักษณะอยู่เสมอและจัดให้มีการล้างตลาดด้วยน้ำสะอาดทุกวันที่เปิดทำการ

ข้อ ๓๔. ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ต้องไม่ทำการและดูแลมิให้ผู้ใดกระทำการอันอาจทำให้เกิดเหตุรำคาญ หรือการระบาดของโรคติดต่อ ดังต่อไปนี้

(๑) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด เว้นแต่สัตว์ที่นำไปขังไว้ที่ขังสัตว์เพื่อขาย

(๒) สะสม หมักหมม สิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาด ทำให้สถานที่สกปรก รกรุงรังหรือเป็นที่เพาะพันธุ์สัตว์นำโรค

(๓) ถ่ายเท ทิ้ง มูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใด นอกจากที่ซึ่งจัดไว้สำหรับรองรับมูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูล

(๔) ทำให้น้ำใช้ตลาดเกิดสกปรกขึ้น จนเป็นสาเหตุให้เสื่อม หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๕) ก่อหรือจุดไฟไว้ในลักษณะซึ่งเป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้อื่น หรือน่าจะเกิดอันตราย

(๖) ใช้ตลาดเป็นที่พักอาศัยหลับนอน

(๗) กระทำการอื่นใดที่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ผู้ขายและผู้ช่วยขายในตลาด

ข้อ ๓๕. ผู้ขายและผู้ช่วยขายในตลาดต้องให้ความร่วมมือกับผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาด เจ้าพนักงานสาธารณสุข เจ้าพนักงานท้องถิ่น และผู้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของตลาด อันได้แก่ การจัดระเบียบ กฎเกณฑ์ในการรักษาความสะอาดของตลาดในเรื่อง เช่น การฝึกอบรมผู้ขายและผู้ช่วยขายของ

ข้อ ๓๖. ผู้ขายและผู้ช่วยขายในตลาด ต้องวางสินค้าบนแผง หรือในขอบเขตที่วางขายของที่จัดไว้ให้ ห้ามวางล้ำแผงหรือขอบเขต หรือต่อเติมแผงขายของออกมา อันจะเป็นการกีดขวางทางเดินในตลาด และห้ามวางสินค้าจากพื้นตลาดเกินกว่า หนึ่งร้อยห้าสิบ เซนติเมตร

ข้อ ๓๗. ผู้ขายและผู้ช่วยขายในตลาด ต้องมีสุขภาพลักษณะส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ หรือโรคที่สังคมรังเกียจหรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ อันได้แก่ วัณโรค อหิวาตกโรค ไข้ไทฟอยด์ โรคบิด ไข้สวกใส ไข้หัด โรคคางทูม โรคเรื้อน โรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ และโรคไวรัสตับอักเสบบี

(๒) อาหารสดที่มีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดการเน่าเสียได้ง่าย ต้องจัดเก็บในอุณหภูมิที่เหมาะสม ตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

(๓) การจำหน่ายอาหารปรุงสำเร็จ ต้องใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ปกปิดอาหาร เพื่อป้องกันการปนเปื้อน และรักษาอุปกรณ์ที่ปกปิดให้สะอาดใช้การได้ดีอยู่เสมอ

(๔) ในกรณีที่มีการทำ ประกอบ ปรุง ต้องจัดไว้ให้เป็นสัดส่วน และต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลอาหาร

(๕) เครื่องมือ เครื่องใช้ และภาชนะอุปกรณ์ที่ใช้ต้องสะอาด และปลอดภัย มีการล้างและการเก็บที่ถูกต้อง ทั้งก่อนและหลังการใช้งาน

ข้อ ๓๘. ถ้าปรากฏว่า ผู้ขายหรือผู้ช่วยขายของใครคนใด เป็นโรคติดต่อหรือโรคที่สังคมรังเกียจหรือเป็นพาหะนำโรคติดต่อ ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าถ้าอนุญาตให้ขายของต่อไป จะเป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ขายหรือผู้ช่วยขายของนั้นหยุดการปฏิบัติงานไว้ทันที จนกว่าจะปราศจากเหตุที่เป็นอยู่นั้น

ข้อ ๓๙. ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียม ตามอัตราท้ายข้อบังคับนี้ภายในกำหนด สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้มารับใบอนุญาตและชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนด จะถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๔๐. เมื่อผู้รับใบอนุญาตผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ ตล.๓ ก่อนใบอนุญาตจะสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปจนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่อใบอนุญาต หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ ยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ

ข้อ ๔๑. ใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ให้มีอายุ หนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลขุนแก้ว

ข้อ ๔๒. ผู้รับใบอนุญาตผู้ใด ประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาต หรือไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไปให้ยื่นคำขอแก้ไขรายการในใบอนุญาต หรือให้ยื่นคำขอยกเลิกการดำเนินการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ ตล.๔

ข้อ ๔๓. หากปรากฏว่า ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ในสาระสำคัญผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอใบแทนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ ตล.๔ ภายใน สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ แล้วแต่กรณีพร้อมหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีสูญหายหรือถูกทำลาย

(๒) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ ๔๔. การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังนี้

(๑) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบ ตล.๒ โดยประทับตราสีแดงคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้ด้วย และให้มี วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทนพร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(๒) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิม

(๓) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และลงเล่มที่ เลขที่ ปี ของใบแทน

ข้อ ๔๕. ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผย และเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๔๖. ให้ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดก่อน หรือในวันที่เทศบัญญัติตำบลนี้ใช้บังคับดำเนินการปรับปรุง หรือแก้ไขตลาดให้ถูกต้องตามเทศบัญญัติตำบลนี้ ภายในกำหนดเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดทั้งนี้ต้องไม่เกิน สามปี สำหรับตลาดประเภทที่ ๑ และไม่เกิน สองปี สำหรับตลาดประเภทที่ ๒

ข้อ ๔๗. ให้ใช้แบบพิมพ์ต่างๆตามที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัติตำบลนี้ ดังต่อไปนี้

(๑) คำขอรับใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ให้ใช้แบบ ตล.๑

(๒) ใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ให้ใช้แบบ ตล.๒

(๓) คำขอต่ออายุ ใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ให้ใช้แบบ ตล.๓

(๔) คำขออนุญาตการต่างๆ ให้ใช้แบบ ตล.๔

ข้อ ๔๘. ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาด สำหรับตลาดประเภทใด ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้คราวหนึ่งไม่เกินสิบห้าวัน

กรณี ที่ผู้รับใบอนุญาตถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วสองครั้ง และมีเหตุที่จะต้องสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

ข้อ ๔๙. ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ในข้อ ๔ มีความผิดตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕๐. ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ในข้อ ๓๓ ข้อ ๓๔ ข้อ ๓๕ ข้อ๓๖ หรือข้อ ๓๗ มีความผิดตามมาตรา ๗๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๕๑. ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติ ในข้อ ๔๒ หรือข้อ ๔๔ มีความผิดตามมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๕๒. ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามข้อ ๔๗ วรรคหนึ่ง มีความผิดตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๕๓. ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ข้อใดข้อหนึ่ง มีความผิดตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เว้นแต่การฝ่าฝืนนั้นจะต้องด้วยความในข้อ ๔๘ ข้อ ๔๙ หรือข้อ ๕๐ แห่งเทศบัญญัติตำบลนี้

ข้อ ๕๔. บรรดาใบอนุญาตที่ได้ออกก่อนวันใช้เทศบัญญัตินี้ ให้คงใช้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ข้อ ๕๕. ให้นายกเทศมนตรีตำบลขุนแก้ว มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ เดือน สิงหาคม

พ.ศ. ๒๕๕๗

(ลงชื่อ)

(นายสมศักดิ์ เอี่ยมพินพันธุ์)

นายกเทศมนตรีตำบลขุนแก้ว

เห็นชอบ

(นายธวัช ธัญญาโกชน)

รองผู้ว่าราชการจังหวัดนครปฐม ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดนครปฐม

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมต่อท้ายเทศบัญญัติเทศบาลตำบลขุนแก้ว
เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๕๗

อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตจัดตั้งตลาด

๑. ตลาดประเภทที่ ๑	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
๒. ตลาดประเภทที่ ๒	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
๓. ตลาดประเภทที่ ๓	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
๔. การต่ออายุใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ให้เป็นไปตามอัตราประเภทที่ ๑ ,๒ หรือ ๓ แล้วแต่กรณี		